

[Nathalie Lind.]

løsningen må ligge i at få en egentlig uddannelse i gang.

Jeg er også taknemlig for, at forslagsstillerne klart fremhæver, at repræsentanter for de fag, der er impliceret på dette område, må være med i undersøgelsesarbejdet.

Rent generelt må vi nok sige, at der også om tandlægenes stilling i forbindelse med vores sociale og sundhedsmæssige opbygning er brug for en nærmere analyse af, hvordan de bedst muligt kan samarbejde med de andre grupper. Jeg tror ikke, at lykken, som fru Inge Fischer Møller siger, ville være at indføre en slags offentlig ansættelse af tandlægerne. Der er vel en fordeling med 60 pct. praktiserende og 40 pct. offentligt ansatte tandlæger, og vi mærker jo ikke til manglende tilgang til faget. Tandlægerne gør erfaringer med at slutte sig sammen i gruppepraksis, og de er selv åbne over for at ville tilpasse sig den ændrede struktur.

Jeg tror, at vi med det, der er gennemført med hensyn til børnetandplejen, har prioriteret rigtigt ved at lægge hovedvægten dér. Det forebyggende arbejde i fremtiden med hensyn til parodontose vil være en vigtig opgave at løse, men jeg glæder mig over at se, at forslagsstillerne også her er helt enige med indenrigsministeren i, at det må ske under hensyn til sundhedsvæsenets øvrige behov og udviklingen i ressourcerne i øvrigt. Det problem, vi i de kommende år også efter min opfattelse kommer til at tage stilling til, er en bedre tandpleje for de ældre, men jeg vil så lidt som nogen anden af ordførerne kunne stå her og udstøde løfter om, at vi har både personale og økonomiske midler til at løse alt på én gang.

Men som sagt: en analyse, hvor jeg gerne ser den forebyggende side af sagen trukket stærkt frem, vil mit parti gerne være med til.

Inger Lise Petersen: Dette forslag er et initiativ, man må hilse velkommen, da behovet for en sådan tilbundsående analyse og undersøgelse er stort og en væsentlig forudsætning for den omlægning af tandlægevæsenet, som jeg håber og tror vil blive den logiske konsekvens.

Det har nemlig ofte undret mig, at samfundets tilbud til befolkningen om mulighed

for behandling hos en tandlæge ikke har været det samme som dets tilbud om behandling hos en praktiserende læge. Det har undret mig, fordi denne forskel har givet sig udtryk i en meget varierende sundhedstilstand for befolkningens tænder, ikke blot på grund af det rent aldersmæssige, men i nok så høj grad baseret på forskelle i tradition og økonomisk formåen. Når man ved, hvilken væsentlig indflydelse tændernes sundhedstilstand har på ens velbefindende, må det være indlysende, synes jeg, at det er en god investering for samfundet, hvis det sørger for, at hele befolkningens tandpleje er den bedst mulige og for fremtiden med vægten i langt større grad end i dag lagt på det forebyggende arbejde.

Men her kommer også en rimelig geografisk fordeling af tandlæger ind i billedet. Allerede i 1965, da disse problemer, så vidt jeg har kunnet se, sidst blev diskuteret her i salen — bortset fra debatten om skoletandpleje — henstillede folketingsudvalget til den daværende regering at søge at løse problemet vedrørende den store mangel på tandlæger. Men situationen lader ikke til at være blevet væsentligt forbedret i de forløbne 7 år.

Jeg kan tilslutte mig det af fru Inge Fischer Møller fremførte om en inkorporering af tandlægestanden i det sociale system. Som forholdene er i dag, må den privatpraktiserende tandlæge anlægge forretningsmæssige synspunkter på et område, som hører under sundhedssektoren, hvilket kunne tænkes at virke hæmmende på relevante behandlingsformer. Uden at uddybe dette problem nærmere kan jeg vist sige, at det ikke er særlig heldigt. Men lad os få denne analyse iværksat. Vi fra SF's side synes, at det er et godt forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Valbak): Jeg tror, jeg lige først vil trække hovedsigtet med forslaget op. Det kan jeg gøre i to punkter.

For det første er formålet at skaffe sig et overblik over et samfundsanliggende, som er vigtigt, men som vi synes er rangeret ud på et sidespor i disse års debatter om en samordnet og lige service på det socialmedicinske felt.

For det andet er formålet, at man med